

Pasakojimas apie Amandą Smit Hans Milyje

1838 metų spalio 30 dieną Misūrio nedorėlių gaujos užpuolė pastarųjų dienų šventųjų gyvenvietę, vadinamą Hans Miliu. Nedorėlių gauja šaudė į vyrus ir berniukus, kurie įbėgo į kalvio dirbtuves ieškoti prieglobsčio ir ginti savo žmonių. Per išpuolį žuvo septyniolika pastarųjų dienų šventųjų ir daugiau nei tuzinas buvo sužeista.

Tarp sužeistųjų buvo šešiametis Alma Smitas, kurio klubo sąnarį kulka visiškai sutrupino. Kai jį rado, Almos motiną, Amandą Barns Smit apėmė klaiki baimė. Ji jau gedėjo savo vyro ir 10 metų sūnaus, kurie buvo nužudyti per išpuolį.

Kadangi niekas negalėjo jai padėti, Amanda surinko likusius savo vaikus ir meldė patarimo. „O, mano Dangiškasis Tėve, – meldėsi ji, – Tu matai mano vargšą sužeistą berniuką ir žinai mano nepatyrimą. O, Dangiškasis Tėve, nurodyk man, ką daryti.“

Amandai baigus melstis, ji išgirdo balsą, nurodžiusį sumaišyti pelenus su vandeniu. Ji panaudojo tirpalą Almos žaizdai plauti, kol ji tapo švari. Tada Amanda pasijuto esanti raginama paimti guobos medžio šakną ir sutrinti jas į minkštą masę. Ji uždėjo minkštos masės ant Almos žaizdos ir apvyniojo drobe.

„Dabar gulėk taip ir nejudėk, – pasakė ji savo sūnui, – ir Viešpats padarys tau kitą klubą.“

Almos žaizda neleido Amandai ir jos šeimai evakuotis po išpuolio. Prabėgus kelioms savaitėms, nedorėlių gauja nustatė terminą, iki kurio ji ir kiti likę šventieji turėjo išvykti. Atėjus terminui, Amandos baimė sustiprėjo. Ji pasislėpė kukurūzų stiebų ryšulyje, kad galėtų garsiai melstis ir nebūti išgirsta. Tada ji išgirdo balsą, kartojusį šiuos žodžius:

Tos sielos, kur Jėzum tikėjo karštai,

tikrai neapleisiu, kai priešai ateis.

Nors kiltų Šėtono galybė juoda,

aš jos nepaliksiu tikrai niekada!

Šie giesmės „Koks pagrindas tvirtas“ (*Giesmės*, 37) žodžiai padėjo Amandai pajusti naują stiprybės ir drąsos antplūdį.

Netrukus Amandai, būdama lauke, išgirdo savo namuose rékaujant vaikus. Ji nuskubėjo į namus ir pamatė po kambarį bėgiojantį Almą. „Aš pasveikau, mama, aš pasveikau!“ – sušuko jis. Amanda ir jos vaikai netrukus paliko Hans Milį.

(Cituota ir glaustai atpasakota iš *Saints*, 1:347–350, 353–355, 378–379)